

איבר באיברו. מה זה ויקם? אמר רבי יצחק, בשלשה צדדים הקים משה את המשכן. מה כתוב? ויקם משה את המשכן, ויתן את אדניו, וישם את קרשיו. בשלשת הצדדים הללו הקים משה את המשכן, ובשלשת הצדדים הללו התעלה המשכן ונכנע הצד האחר. ולכך, כשמשנה הקים את הצד הזה, נכנע הצד האחר. משום כך משה הקימו ולא אחר. בא וראה, כתוב ויתן את אדניו. באותה שעה הזדעזע סמא"ל ממקומו, וארבעים מרכבות שעמו, וכרח ארבע מאות פרסאות לתוף סתר נקב העפר. הכניס משה אותם העמודים, והתחזק הצד הזה, ואז אותם העמודים של הצד האחר נפלו והתרפו.

פתח ואמר, ביום ההוא אקים את ספת דויד הנופלת וגו'. מה זה ביום ההוא? ביום שהקדוש ברוך הוא יעשה דין בעולם ויפקד על רשעי העולם כמעשיהם. שהרי אין קימה לכנסת ישראל מן העפר בעוד שאותם רשעי ישראל יעמדו בעולם. מה כתוב למעלה? (עמוס ט) בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ומקדים בעדינו הרעה. מה כתוב אחריו? ביום ההוא אקים את ספת דויד הנופלת וגו'.

בפסוק הזה יש להתבונן. את פרציהן?! את פרצה הנה צריך להיות. והרסתיו?! והריסותיה הנה צריך להיות. אלא וגדרתי את פרציהן, ממי? מאותם הרשעים, שכתוב בחרב ימותו כל חטאי עמי, שהרי אז יעשו פרצות בישראל. ועל זה, וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים. והרסתיו, של מי? הריסותיו של ספת דוד.

משום שפשמתחזקת מלכות הרשעה בעולם, אז נרפית המלכות הקדושה הזו, וספת

סטרין אוקים משה ית משפנא, מה כתיב ויקם משה את המשכן, ויתן את אדניו, וישם את קרשיו. בהני תלת סטרי, אוקים משה ית משפנא. ובהני תלת סטרי, אסתלק משפנא. ואתפפייא סטרא אחרא. ועל דא, פד אוקים משה להאי סטרא, אתפפייא סטרא אחרא. בגין כף משה אוקים ליה ולא אחרא.

הא חזי, פתיב ויתן את אדניו, בההיא שענתא אזדעזע סמא"ל מאתריה, וארבעין רתיכין דעמיה, וערק ארבע מאה פרסי, גו טסירו דנוקבא דעפרא. אעיל משה אינון סמכין, ואתקייף סטרא דא, פדין אינון סמכין דסטרא אחרא, נפלו ואתרפו.

פתח ואמר, ביום ההוא אקים את ספת דויד הנופלת וגו', מאי ביום ההוא. ביומא דקוידשא בריה הוא יעביד דינא בעלמא, ויפקוד על חייבי עלמא פעובדיהון. דהא לית קימה לכנסת ישראל מעפרא, בעוד דאינון חייבין דישראל יקומו בעלמא. מה כתיב לעילא, (עמוס ט) בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ומקדים בעדנו הרעה. מה כתוב בתריה, ביום ההוא אקים את ספת דוד הנופלת וגו'.

האי קרא אית לאסתפלא ביה, (עמוס ט) את פרציהן, את פרצה מיבעי ליה. והריסתיו, והריסותיה מיבעי ליה. אלא וגדרתי את פרציהן ממאן, מאינון חייבין, דכתיב בחרב ימותו כל חטאי עמי, דהא כדין יתעביד פרצן בישראל, ועל דא וגדרתי את פרציהן. והריסתיו אקים, הריסתיו דמאן, הריסתיו דסופת דוד. (פסאן פדוד) בגין, דכד אתקף מלכו חייבא בעלמא, פדין האי מלכו